

ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛЕЙ СТУДЕНТА В ЗАСОБАХ НАВЧАННЯ

Ааспірант Д.П. Шарейко

Проф. В.В. Самсонов

Ступінь освоєння учбового матеріалу студентами залежить не лише від особливостей організації процесу навчання, але і від їх індивідуально-психологічних особливостей. Так, студентам з потенційно високим рівнем творчого потенціалу (їх в групах приблизно 3–5%) необхідна чітко структурована поглиблена інформація, що в свою чергу насилу сприймається рештою. Орієнтуючись в цій ситуації на «середнього» студента, ми гальмуємо роботу сильних студентів і не забезпечуємо рівень викладу інформації, достатній для розуміння її слабкими студентами. Несумісність стилю та об'єму викладеного матеріалу і конкретного студента приводить до погіршення його знань або/і успішності при будь-яких комбінаціях рівня студента та учбового матеріалу, що не відповідають одне одному. Саме тому при проектуванні складових системи електронно-методичних навчальних ресурсів дисциплін (СЕНД) адаптації та індивідуалізації навчального процесу до широкого кола користувачів слід приділити особливу увагу.

Для реалізації адаптивної навчальної системи необхідно знати набір певних характеристик, на базі яких можна було б організувати сам процес адаптації. Набір базових характеристик і сукупність правил, які на основі цих характеристик керують процесом взаємодії системи і студента, представляє собою модель студента.

На сьогоднішній день, проблемою є те, що, згідно статистики, значний відсоток сучасних комп'ютерних навчальних систем не використовують моделі студента, що знижує якість навчального процесу і не дозволяє організувати адаптивне навчання. Ті ж системи, що використовують моделі, реалізовані на базі оверлейних моделей (векторних і мережевих), проте вони, як правило, не відображають всієї інформації. Отже, необхідно проводити подальші дослідження в даному напрямку.